

2) fra nogle Sogneraad mellem Vejle og Kolding.

3) Beboere i Haandbøl Sogn.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Fra Konstitueringsrådet har jeg nylig modtaget en Skrivelse, hvori jeg underrettes om, at Hans Majestæt Kongen ved Altsindigt Brev af Dags Dato allernaadigst har sluttet nærværende Rigsdagsamling. Det originale Brev har jeg i min Haand, og jeg har Lov til at gøre Brug af det saaledes modtagne, naar Djebliffet dertil maatte være tjenligt. Nu er det vel saa, at det plejer at ske — og det ser ogsaa bedst ud — at begge Rigsdagens Afdelinger paa samme Tid slutte af, men det er ikke aldeles nødvendigt og har heller ikke altid været Tilfældet. Vi kunne dog vente med Afslutningen, hvis den kan ske inden for en rimelig kort Tid, men i modsat Fald anser jeg det ikke for rigtig at vente, da flere allerede Medlemmer vistnok ville rejse bort. Jeg skal derfor lade Landstingssekretæren forespørge hos Folketingets Formand, om Folketinget vil kunne afslutte i Løbet af en halv Time eller saa.

Efter et kort Ophold bemærkede

Formanden: Meddelelsen fra Folketingets Formand lyder, som det var at formode, paa, at Mødet der næppe vil blive sluttet for omtrent Kl. 4. Saa længe anser jeg det ikke for rigtig at holde de Herrer her til Stede, da som jeg allerede før sagde, det er mig bekendt, at flere ønske at rejse bort allerede nu. Der er heller ingen Nødvendighed for at opholde de Herrer, og om saa Djebliffet skal jeg derfor gøre Tinget bekendt med det fgl. aabne Brev, idet jeg blot forinden skal tilde mig et Par Ord.

Det har tidligere været Skit og Brug, at der fra Formandspladsen er givet en Oversigt over Rigsdagens Arbejder, men i flere Aar har det været saaledes, at denne Oversigt udarbejdedes i Bureauet. Det vil ogsaa ske denne Gang, og der vil saaledes blive gjort Rede for de Sager, som have været forelagte, og deres Stæbne, hvilke der ere blevne afgjorte og hvilke ikke o. s. v., der kan ogsaa endnu være Tale om Betænkninger eller Beretninger fra et og andet Udvalg; de ville komme med i den Oversigt som gives. — Jeg tror ikke, at jeg, selv om det

var anderledes, selv om vi endnu havde den gamle Bane her fra Formandspladsen at omtale de enkelte Lovforslag, vilde finde Anledning til at dvæle meget derved. Ganske vist er der jo nok vigtige Lovforslag, som ere passerende, og som vi kunne være glade ved, og endnu flere, som ere forberedte og kunne komme senere, men jeg antager ikke, at Djebliffet just er saa overmaade vel sikket til Meddelelser af den Art. Jeg vil hellere blot fæste Blikket paa det, som har været Samlingens mest karakteristiske Formaal, der vel er glippet — det har været det karakteristiske for denne Samling, at man i lang Tid og meget vedholdende, snart med mere og snart med mindre Haab, har arbejdet paa at tilvejebringe en regelmæssig Finanslov. At dette ikke er lykkedes, er vistnok en Skuffelse for mange, men jeg mener dog, at dette Resultat, som jagtens har sine gode Grunde, maa tages med Ro, og jeg har aldrig kunnet forstaa den Tale, jeg hørte i Samlingens Løb, at naar der ikke denne Gang blev truffet en Overenskomst, vilde der aldrig komme nogen saadan. Den Tale har jeg aldrig forstaaet, og forstaaer den heller ikke nu; jeg har aldrig hørt retsfærdiggørende Grunde derfor og kunde ikke selv tænke mig nogen saadan. Jeg vil snarere sige, at det vilde være underligt, om alt det Arbejde, som er gjort i den Retning, skulde være spildt og sporeløst forsvundet; det forekommer mig snarest, at dette maa være et godt Forarbejde til, at Sagen vil kunne blive taget op igen paa ny et andet Aar. Naar man saa, forhaabentlig allerede i den kommende Samling, tager fat i Tide og med nogenlunde Marbejd paa Begyndelsen af, hvad man skal stræbe efter, og hvad man kan vente at naa, og naar man gaar med god Vilje dertil fra begge Sider, tror jeg, at et godt Resultat maatte kunne naas. Jeg er saa meget mere rolig i den Henseende, som jeg ikke har fornømt, at der, om end Meningerne have været meget delte i Fællesudvalget, er efterladt nogen Bitterhed i Sindene, og jeg har set en Befræstelse i den Henseende deri, at begge Ordførerne her i Tinget, haade Mørtallets og Mindretallets, i Dag have udtalt sig i fredelig Retning og begge med god Forhaabning om, at hvad der ikke lykkedes denne Gang, vil lykkes ad Aare. Dette Haab ville vi alle slutte os til.

Jeg skal herefter oplæse det Kongelige Aabne Brev, der lyder saaledes: